



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. maj 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0524
Dok.: LOJ41286

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 552 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 552 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Af ministerens svar på spørgsmål 430, 2006-07 fremgår bl.a., at ”Hvis en varetægtsarrestant har været isoleret i mere end 14 dage, har institutionen pligt til at tilbyde regelmæssige og længerevarende samtaler med f.eks. præst, læge eller psykolog.”

Hvorfor er fristen fastsat til 14 dage og ikke kortere f.eks. i forhold til varetægtsarrestanter, som må forudses at skulle sidde i isolation i længere tid?”

Svar:

I kapitel 25 i bekendtgørelse nr. 738 af 25. juni 2007 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen) er der fastsat regler om særlige tilbud til varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse. Det følger af bekendtgørelsens § 82, stk. 1, at isolerede varetægtsarrestanter skal vejledes udførligt om de særlige rettigheder og tilbud, der efter reglerne tilkommer dem som isolerede. Med henblik på at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation, påhviler det personalet løbende at være særligt opmærksom på, om isolerede varetægtsarrestanter – uafhængigt af isolationens længde – har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læge, herunder en psykiater, udvidet adgang til besøg mv. Særligt i forhold til varetægtsarrestanter, som undergives længerevarende isolation, påhviler det personalet at være opmærksom på, at dette behov øges i takt med varigheden af isolationen.

Af vejledning nr. 37 af 25. juni 2007 om bekendtgørelse om ophold i varetægt (varetægtsvejledningen) pkt. 208 følger det, at bestemmelsen i § 82 indebærer en omsorgspligt for personalet til at være særligt opmærksom på den enkelte isolerede varetægtsarrestants behov for tilsyn af læge, eventuelt en psykiater, personalekontakt, eneundervisning mv., og den isolerede skal løbende vejledes om de særlige tilbud og rettigheder.

Der gælder således ikke kun en omsorgspligt vedrørende behovet for personkontakt mv. i forhold til de varetægtsarrestanter, som har været isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, men også i forhold til varetægtsarrestanter, som er isolerede i kortere tid.

Den særlige regel, der er nævnt i spørgsmålet, og som gælder i forhold til de varetægtsarrestanter, der har været isoleret i mere end 14 dage, er fastsat ud fra en skønsmæssig betragtning baseret på, at behovet for personkontakt vil være mere påtrængende, jo længere tid den pågældende er isoleret.